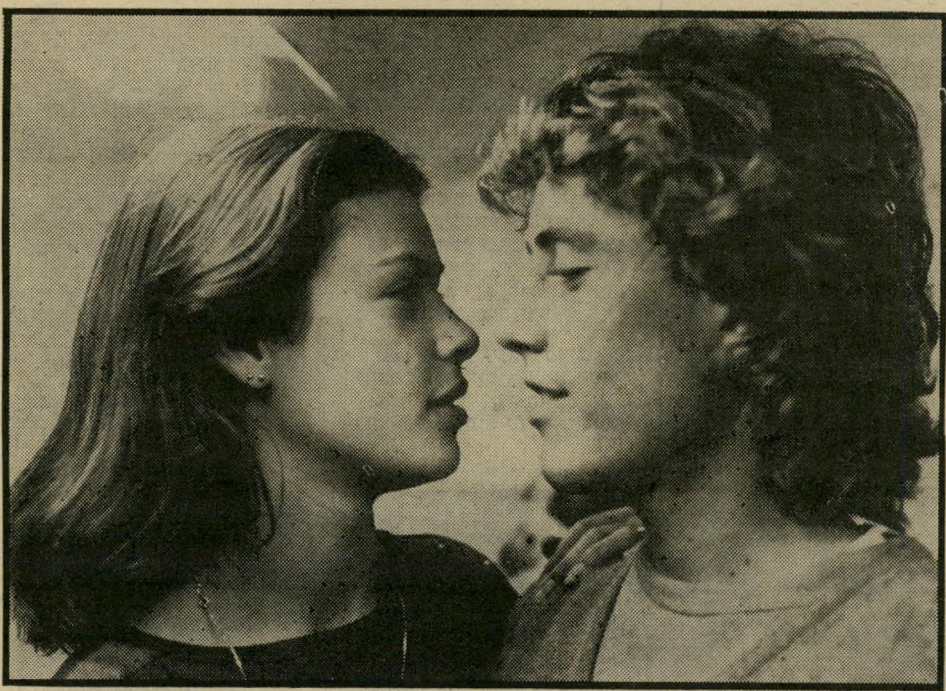

לשנות את מזג-האוויר, ושרי-הפנים נולד לפני הכוכבים

יוסי, תמי, המעבר לא היה קשה. היא ילידת חיפה, ובתו של רבי-חובל נמרוד אשה, גיבור מרד-היאמים משנת 1951.

המתואי הילל מיי-טלפונקט התרוצץ במיסדרון גות התיאטרון החיפאי בין שתי הפקות. שהוא קשור אליה, ואו הודיעו לו שאשתו אירית ילדה בת-לאביב. הוא עזב את השחקנים ויצא מיד לבית-החולים.

בשיתונים פורסם שהי פרופסור יוסף נרבה מוזעזע מהעובדה שאלמונים שרפו את דקל אבשלום, שנשתל במקום שבו נמצאו עצמותיו של איש ניל"י אבשלום פיינברג, ברצועת-עזה. בעל תפקיד בכיר באיזור סיפר שהדקל מ" עולם לא נקלט באדמה, ומדי שנה, לפני טכס הזיכרון, היו שותלים במקום דקל קטן. היא

בהפסקה באחת הישיבות כמישפטו של השר אה"רן אב"ר הצירא, קרא פרקליט המדינה, גבריאאל בך, לכמה עיתונאים, שנכחו באולם, וביקש שיתללו אליו לגג היכל-המישפט. מול שמיים כחולים סיפר בך (שימונה בי

עופרה זילברמן

בת ה-14, היא דוגמנית מבוקשת, שצלמי אופנה ופירסומת עטים עליה. אחרי שהופיעה בשער האחורי של "העולם זה" (2313) פנה המפיק מנחם גולן לשבועון וביקש להתקשר עם עופרה, כדי שתהיה אחת המועמדות לסרט החדש שהוא מפיק בסידרת "אסקימו לימון". השבועון הציע לו שישים לב גם לחבר שלה, ראובן ("ויגי") זלמן, בן ה-17. התוצאה: גם הוא מועמד לככב בסרט. לצורך זה שועבר שמו, והוא עתה ראובן זוהר.

מאיר לדעתו על הוצאת אני היא אימ"ץ מהמיפלגה, הוא הביא דוגמה מעולם השרבי רבות, כדי להביע את התנגדויותו לרעיון: "שני צינורות של צול מעבירים פחות מים מצינור אחד של שני צול, כי יש יותר חיכוך."

ביקשו לוותר על הסרט הנ"ס. אך גרנות קפץ ממקומו וצעק בעברית העילגת שבפניו: "אדון שופט, אם לא זה סרט, אתה נותן לי 66 שנים בבית הסוהר!" השופט הביט בו ב"תמיהה ושאל: "ואם סרט זה אתה הולך ל-33 שנה?"

ועובדי הבמה הצליחו להעמיד את התפאורה בזמן, בעזרת ה"שחקנים. למחרת התבטלה הצ"גה שנקבעה בתיאטרון ירושלים. בני-מישפחת השחקן קיווה שמירט התקשרו ו" הודיעו שהוא אושפז בבית חולים.

האסטרולוג הרצל ליפשיץ נשאל מה צופנים הכוכבים לד"ר יוסף בורג והשיב: "כלום." כשהתבקש להבהיר את תשובתו הסביר: "שרי-הפנים נולד לפני הכוכבים."

כשנשאל ח"כ רב בן-עובדי הבמה הצליחו להעמיד את התפאורה בזמן, בעזרת ה"שחקנים. למחרת התבטלה הצ"גה שנקבעה בתיאטרון ירושלים. בני-מישפחת השחקן קיווה שמירט התקשרו ו" הודיעו שהוא אושפז בבית חולים.

בישיבת השבוע בי-מישפטו המתמשך של דניאל גרנות, צלט-הפורנו, התעקש הנאשם, למרות עצת סניגורו, צבי לידסקין, שיקרין עוד סרט-ידוא שצולם על-ידו. השופט שמואל קווארט וגם התובע אברהם דנדשטיין, שכבר שבעו מסרטי-עירום,

דינאמיט לכל פסל!

הישאל בזה

ומעורר סלידה. לעומת זאת אין לי סימפטיה מיוחדת לפסל של אגם. לא חסרים פסלים ישראליים. אך הכיכר הזאת היא חסרת-חיים ומתאימה לאגם. שפסלו לא יגרע ולא יוסיף, בקיצור, זה לא ולא זה. מצידי, שישמו אותה. למה ליפשיץ, ציירת: "מבחינה עקרונית היתה ועדה שקבעה שזה הפסל שצריך להיות. היו צריכים לחשוב מראש. לנפץ? הרי אפשר לנפץ חצי המפסלים שמוצבים בארץ. גם את זה שלד העירייה. אם פסל לא מתאים, האם אפשר להחליף אותו בכל שנה? שיכנו את אגם במקום אחר."

אם לא יחול שינוי של הרגע האחרון יגלו באחד הבקרים העוברים בכיכר-דיונגוף שפסל המזרקה של הפסל אלן דויד נעלם, וכעבור זמן יוצב שם פסל-מזרקה. יורק מים ואש, של יעקב אגם, שמחירו 200 אלף דולר. תושבי תל-אביב נשאלו במישאל בוק של העולם הזה מה דעתם עליכך שפסל אחד ייהרס, ובמקומו יוקם פסל אחר, והם ענו:

דויד ("טרטה") טרסקובר, גרפיקאי: "אני נגד הפסל שקיים כיכר דיונגוף. אך אם רוצים להחליף, צריך לעשות מיכרו בין האומנים הישובים בתל-אביב, ולבקש הצעות רלוונטיות, ולא להוריד את אגם כעובדה."

ישראל גורדוביץ, ארכיטקט: "זה שמח ליפים — זה בסדר. כשהגיעו הרומאים לבית המיקדש הם ניתצו הכל, ושמו את ונוס או משהו אחר. כל טייקון מביא את הפסלים שלו, זה לגיי טימי. ואם זה באותה קדנציה, אז ראשהעיר בטח שיגה את עורו. גם הוואנדאליים עשו זאת. אך תרומה לפסל החדש לא הייתה נותן."

יצחק ארצי, סגן-ראש-עיריית תל-אביב: "דעתי היא שיש הרבה מקומות בעיר, ואין צורך להסתבך בהחלפת פסל בפסל. הפסל של אלן דויד הוקם על סמך החלטות שהתקבלו בצורה מסודרת. הפסל של אגם הוא מרשים, אך יש למצוא לו מקום אחר."

רפי לביא, צייר: "אני בעד, בתנאי שגם את אגם ינפצו כעבור כמה זמן, ולא איכפת לי אם זה היה אפילו רמברנדט."

דויד פרומר, צייר: "יש לי רשימה ארוכה של פסלים שהייתי שם תחתם דינמיט, וזה כולל גם את הנוכחי. אך גם הפסל של אגם לא יעשה לי מן הסתם טוב בבטן."

ישעיהו יריב, בעל-גלריה: "זה לגיטימי. אם הפסל הוא לא טוב, צריך להוריד אותו. על הפסל החדש אין לי מושג על מה מדובר, ואיני יכול להביע דיעה."

פרץ אונקובסקי, חבר מועצת עיריית תל-אביב: "אינני מתייחס לרעיון ההחלפת בויוב. את הכסף — שיבוא, אומם, מתרומות — אפשר לכוון למטרות יותר חשובות מאשר פסל של אגם."

גר אדלמן, גרפיקאי: "עקרונית אני נגד ניתוח פסלים. זהו משהו שלא יעשה לגבי כל פסל, בלי להתחשב ברמתו. אך ראיתי את התוכנית של אגם, והיא עושה רושם מקסים. את המזרקה של אגם אפשר לשים במקום אחר ורצוי שמוסד כלשהו, שתפקידו תיכנון אורבני כולל, ישקול את הבעייה מכל צדדיה."

יוסף מוניר, מחזאי: "אישית אני לא אוהב את הפסל של אלן דויד. הוא קיטשי מאוד

עצמו עשה זאת פעמיים במ"י דיו. תקלות משונות פוקדות את המחזה חזק יותר מסופרמן המוצג בתיאטרון לילדים ול-נוער. ההצגה, המתורגמת מ"גרמנית, עוסקת בנסינו של משותק. הצמד לכיסא-גלגלים, להשתלב בחברה. בשבוע שי-עבר היתה אמורה ההצגה לה"יות מוצגת לפני תלמידי בית-ספר ברחובות, אך ההופעה ה"ראשונה התבטלה. השחקנית נמנע אורן נרדמה, ונהג מ"ר נית, שנשלח לראות מה קרה לה, העיר אותה והביא אותה ישר להצגה השנייה. יום לאחר מכן הופיע תפאורן ההצגה, ישראל אברהמי, באלם נחמני בתל-אביב ומצא על ה"במה תפאורה מוכנה של ת"י אטרון הבימה. באיתור של הרגע האחרון קיבל התיאטרון ליקדים ולנוער את אולם אר-ה"ש, הנמצא בקירבת מקום,

אורי ליפשיץ ישב ב"כסית". שעה קלה אחרי שי-צולם תצלום זה ניגש אליו צעיר מופרע והוריד את הכומתה מראשו. כשתבע ממנו המלחין שמוליק קראוס להחזירה, תקף אותו הצעיר ודחף אותו דרך דלת-הזכוכית. בנס לא נפצע איש — אך זוגית דלת בית-הקפה נשברה.

קרוב כשופט בבית-המישפט העליון) שיש לו השפעה ישי-רה על מזג-האוויר. בכל מקום שהוא בא אליו, מזג-האוויר משתפר, ונשאר כך עד שהוא עוזב. כדוגמה היזכר שכאשר ביקר בווינה, הוא הוזמן לגמר אליפות הכדורגל של. הוא הובטיח במארחיו שבכל זמן שהותו במקום יהיה מזג-הא"ר וויר, נאה והם אפילו ינצחו. כך היה. או פנו אליו מנהלי הקבוצה וביקשו ממנו שישאר שם. כקמיע. היציאה לגג של בניין בית-המישפט היא מחדר המזכירות, שליד חדרה של פרקליטת מחוז-המרכז, שרה סירוסטה.

השחקן יוסי פולק עקר עם אישתו לחיפה והשי-תלב בתיאטרון העירוני. זה קרה אחרי שההצגה החלט, שבה הוא עמד להשתתף, בוטי לה מסיבות שונות על-ידי תיאטרון הבימה. לאשתו של

העליון) שיש לו השפעה ישי-רה על מזג-האוויר. בכל מקום שהוא בא אליו, מזג-האוויר משתפר, ונשאר כך עד שהוא עוזב. כדוגמה היזכר שכאשר ביקר בווינה, הוא הוזמן לגמר אליפות הכדורגל של. הוא הובטיח במארחיו שבכל זמן שהותו במקום יהיה מזג-הא"ר וויר, נאה והם אפילו ינצחו. כך היה. או פנו אליו מנהלי הקבוצה וביקשו ממנו שישאר שם. כקמיע. היציאה לגג של בניין בית-המישפט היא מחדר המזכירות, שליד חדרה של פרקליטת מחוז-המרכז, שרה סירוסטה.